

ความบันดาลใจ

ความบันดาลใจ (Inspiration) เกิดจากสิ่งที่มากระทำไป ประทับใจ หรือบังเกิดความรู้สึกสะเทือนอารมณ์ที่หลากหลายความทรงจำ จำกชีวิต ธรรมชาติ ทำงาน เทพมุกการถัม แลบประวัติศาสตร์ ซึ่งทำให้คิดเป็นสามารถสร้างสรรค์งานในรูปแบบและเทคนิคตามความรู้สึกนึกคิด หรือจินตนาการของตน โดยอาจมีเนื้อหาเกี่ยวกับพิธีกรรม ความเป็นจริงของชีวิต ความงามของธรรมชาติ ความงามในด้านศิลปะ ในแง่ริมรรม ภาษาปฏิญญาสัจคม ปรัชญา ฯลฯ เพื่อตอบสนองความต้องการของชีวิต เช่น ความต้องการด้านมีประโยชน์ใช้สอย (functional needs) ประไชน์ทางด้านจิตใจ (spiritual needs) และในด้านความงาม (aesthetic needs) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสร้างงานศิลปะทุกสาขา ทั้ง ในด้านคนดี กวินิพนธ์ นา柘คร ภพนยนต์ อิตรกรรม ปถุมากรรม และสถาปัตยกรรม ศิลป์ส่วนมากเกิดความคล่องได้ดี หรือมีมือเกิดแห่งความบันดาลใจในการสร้างสรรค์ (sources of creative inspiration) มากสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

งานศิลปกรรมทุกอย่าง ย่อมเกิดจากความบันดาลใจของผู้สร้างสรรค์ทั้งสิ้น เช่น มนุษย์ในสังคมล่าสัตว์ ยุคหินก่อนเมืองโบราณ (upper palaeolithic age) ของยุโรป สร้างงานจิตรกรรมฝาผนังไว้ตามเพดานและฝาผนังด้านที่หักขาด เพื่อใช้ประกอบพิธีกรรมอันมีผลทางจิตใจในลักษณะของการตัดไม้บ่วน้ำ โดยเป็นภาพการล่าสัตว์ชีวิตดิ่ง ๆ ไว้อย่างมีชีวิตชีวา แสดงภาพลักษณะการล่าสัตว์อย่างสูงและรุนแรงอย่างสุดกำลัง เช่น ภาพเขียนภายในถ้ำลัสโคอาด้า (Lascaux) ห้องตอนใต้ของฟรีงเศส และในถ้ำอัลตาเมร่า (Altamira) ห้องภาคเหนือของสเปน เป็นงานที่ศิลป์ได้ความบันดาลใจมาจากการเชื่อถือในเรื่องไชคลาส (superstition) และมีการทำพิธีกรรมก่อนที่จะออกป่าล่าสัตว์ เพื่อความสวัสดิ์ปีชีวิตชัยของตน

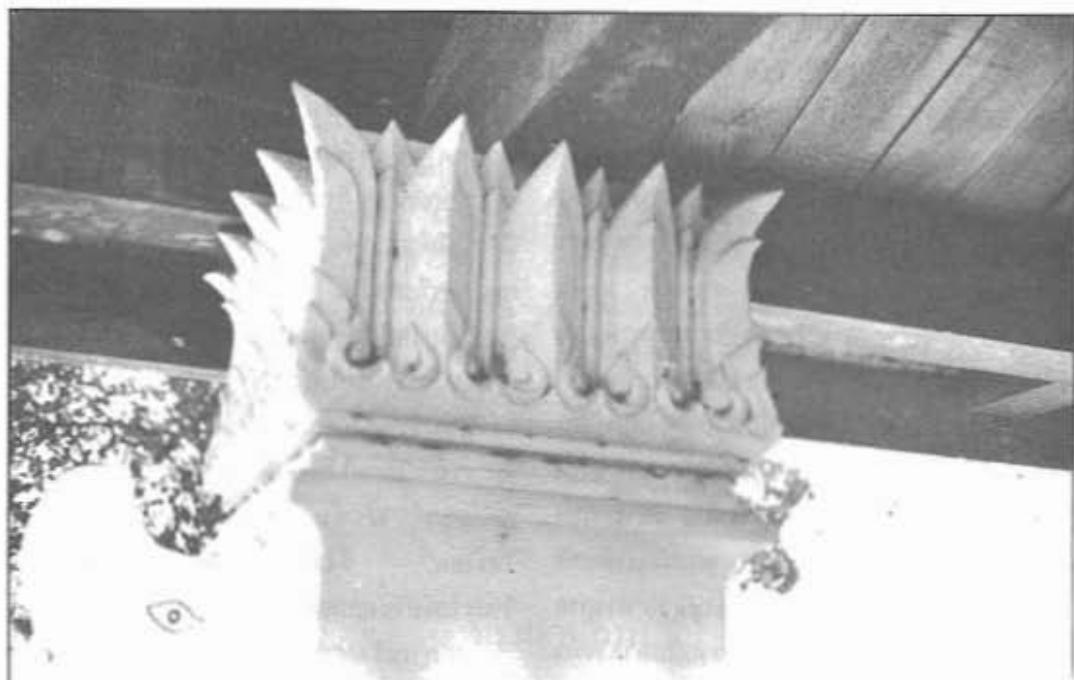
สำหรับในประเทศไทย มีหลักฐานปรากฏว่า ชุมชนในราษฎร์ก่อเมืองประวัติศาสตร์ในยุคโลหะ (metal age) ทางภาคอีสาน ให้สร้างงานจิตรกรรมไว้ตามผนังด้านและเพิงหมากามา เพื่อใช้สื่อความหมายซึ่งกันและกัน ศิลป์ส่วนเหล่านี้ได้รับความบันดาลใจมาจาก สิ่งแวดล้อมและประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของสังคมเกษตรกรรม มีภาพแสดงการประกอบพิธีกรรม การล่าสัตว์ การเลี้ยงสัตว์ การจัมปลา และภาพเมืองนานาชาติ แหล่งที่ดินพืชอาหารเขียนดังกล่าวมี “ถ้ำพนมดัน” อำเภอต้นกาด จังหวัดมุกดาหาร “ถ้ำพนมดอง” อำเภอภูกระดึง จังหวัดเลย และภาพที่เพิงพา “โนนกลางอ้อ” อำเภอบ้านผือ จังหวัดอุตรธานี ฯลฯ

ความบันดาลใจในการสร้างงานศิลปะในไทยทั้งหลาย อยู่เฉพาะการแสดงออกทางรูปแบบที่มองเห็นได้ท่านนี้ แต่ในทางศัลศรีก็มีความบันดาลใจด้วย เช่น เมื่อครั้งสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอรุ้งรัตน์ศิริธรรมสติจารชนาก สมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จประพาสน้ำตกไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี ทรงพบเห็นความสวยงามของน้ำตกไทรโยค ที่เรียกว่า “ไทรโยคในน้ำ” ในปัจจุบันนี้ ลักษณะของน้ำตกไทรโยค ที่เรียกว่า “ไทรโยคในน้ำ” น้อย สันอันเบี่ยงจับอื้าเข้าลำเนาไฟฟ้า เสียงวิทยุ นกกดพรายพร่อง โดยเฉพาะเสียงกู้ร้องก้องกั้งงานของกุญแจทอง จากความงามอันมีระทึกใจของ สิ่งแวดล้อมเหล่านี้เอง ได้ก่อแรงบันดาลใจให้พระองค์ทรงนิพนธ์เพลงขึ้นด้วยน้ำเสียงอังและห่วงห้ามอัน “ไทรโยค” โดยทรงตัดแปลงแต่งเติมมาจากเพลง “ขอมกล่อมลูก” และ “ชั้น เพลงดังกล่าวคือเพลง “เบรไทรโยค” ซึ่งเป็นเพลงไทยยอมตามเพลงหนึ่งที่มีความไพเราะลับใจตลอดมา

การสร้างงานศิลปะในเมืองบ้าน ต้องอาศัยความบันดาลใจเช่นเดียวกัน ด้วยกัน เมื่อศิลป์ได้พบเห็นพระพุทธชัยปั้นฤทธิ์ หรือพระพุทธชัยปั้นฤทธิ์ ถูกคนร้ายตัดพระศีรษะไป ศิลป์ผู้นั้นบังเกิดความรู้สึก

ลายบืนปูนประดับผนังวิหาร วัดนางพญา เมืองศรีสัชนาลัย เป็นลายที่ได้รับความมั่นคงมา
จากพระมหาพุกษา ศิลปะแบบอุไห์ทัย

ข้าวหัวเสาบืนปูน แบบบัวจงกล จากวัดป่าไม้ ก. อ่างทอง ศิลป์เป็นได้รับความมั่นคงใจ มาจาก
ตอกบัวจงกล ศิลปะแบบอยุธยาตอนปลาย

ลายจ้ำหลักงานประถมหอไคร วัดระษัง เป็นงานที่ได้รับความนับถือในมากราชรัตนชาติ ศิลปะสมัยราชกาลที่ ๑ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์

สะท้อนใจคือพฤติกรรมอันเลวร้ายดังกล่าว ทำให้เกิดความมั่นคงอยู่ใน การเขียนภาพพระพุทธเจ้าดูงบบั้นพระศรี มีลักษณะงดงามแสดงถึง ความมีความนุ่มนวลหมายเพื่อแสดงให้เห็นว่า พระพุทธเจ้านั้นมีวิริยะและจิตวิญญาณเหมือนพระพุทธองค์ แม้ว่าจะเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาเช่นนี้ จึงควรแสดงถึงกล่าว ใจเย็นงานที่สร้างห่อนสภาพหลังคามาก็ค่อนข้างมากในกาลปัจจุบัน

100

ฉะนั้น จึงสูญได้ว่า ความบันดาลใจที่ศิลปินได้รับจะสกัดตัวแผลเสื่อม และประสมการเขียนกราฟและทางเรื่องที่จะ agar ธรรมชาติ ซึ่งวิศว เศรษฐกิจ ดังคณ ตลอดจนชนบทนิยมทุกแห่งทุกมุมนั้น เป็นน่องเกิดของสร้างสรรค์งานศิลปะในรูปแบบต่างๆ กัน

บรรณานุกรม

ชนกุนุช พงษ์ประยูร จัตกรกรรมฝ่าพนังและภาพถ่ายเล็บในประเพศไทย กรมศิลปากร
พิมพ์ด้วยพระกิจชุด ณ แพร ชั่งเข้าชุมพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ในเทศบาลเข้าพรรษา พ.ศ.๒๕๑๙
Majorie & Quennell, C.H.B. *Everyday life in Prehistoric Time*. London,
B.T.Badsford, 1959.